

NOVÁ SOUTAŠŤ - VZPOMÍNKY OBYČEJNÝM 1/2 ENY

Čtvrtek, 13 března 2008

Byla nebyla jedna dívka, bylo jí právě devětadvacet, něco měla za sebou, něco před sebou - kdy jednoho úžasně potkala svého "rytíře na bílém koni", australského milionáře... Tedy domnělého milionáře, mušketýra krásného, mušketýra a chápavého, do kterého se bláznivě zamilovala, za svým dosavadním životem udělala neohroženě tlustou áru -

a neohroženě se vydala hledat své "stříbrné" koně. Najde konečně to, co hledá? Ale ne, tím to nezačíná, to až pak - nejprve si přečte o dívčiných letech "před milionářem", o jejím vtipném a rozmarném dětství... - u k á z k a - Na gymnáziu jsem poprvé okusila pachu skutečné nešťastné lásky. Bylo mi patnáct, on se tenkrát dočechal z Tádžikistánu, byl krásný, nahnedlý a vypadal přibližně jako ti chlapi z plakátů, kterými si nešťastné dívky jako já polepovaly zdi svých pokojů, a se kterými jsem se ve svých snech líbala pod vodopádem. Seděl v poslední lavici, vydával jahodovou vůni, cucal pískací lízátko s příchutí coca-coly, nosil malou baterku, se kterou prosvěcoval spolužákovi nosní dírky, po celý rok chodil v jedné vybledlé džínsách a roztrhaných botách, protože na nové chudáci jeho táti rodiče neměli, chodil prvním rokem na kung-fu, zadržoval, levé oko mu vždy koukalo o něco výše, než to pravé, což vypadalo navysost impozantně, a měl si věnovat. Raději randil se svými tážickými kamarády, kterých měl sice poskrovnu, ale jak se bohužel neschovával. Opakoval si s nimi azbuku, konverzoval v ukrajinštině a já z něj byla totálně vedle. Jezdila jsem s ním v tramvaji, kde mi předváděl bojové chvaty, chlubil se svou svítilnou baterkou, a několikrát mi dokonce nabídnul jahodovou vůni, z čeho jsem se pokoušela odolat, ale nakonec jsem se přece přece nemohla vzpamatovat. Začala jsem na něj myslet čím dál tím víc jsem musela odolat pokušení; ení chytit ho za ruku, odtáhnout na jaké temné místo a tam ho brutálně znásilnit. Nebo jsem spíše; toužila po tom, aby mě on odtáhl na jaké temné místo a znásilnil. Ale on nic... Celé ty roky, co jsme spolu jezdili tramvají, stalo jen u jahodových vůní, bojových chvatů a klíček baterky, což mělo za následek, že z mé někdejší psychické pohody se postupně stávala nepohoda. Byla jsem zoufalá, jak jen poprvé zamilovaná dívka plná ideálů o lásce může být. Chtěla jsem se s tážickým přítelovcem držet za ruku a líbat se s ním za svitu luny pod vodopádem, ale bohužel nám nikdy měšíc nesvítil. Nakonec jsem se mu v tramvaji na zastávce Pražský most, když jsme oba vydávali jahodovou vůni, ze své lásky vyznala. Vyklopila jsem ze sebe, že se s ním chci držet za ruku a líbat pod vodopádem a že ho chci, chci, a to teď a moc! Vypisujeme další soutěž o tři knihy z nakladatelství Smart press. Jedná se o první díl trilogie JANY ABELSON TRÁIL "Vzpomínky obyčejné ženy - aneb hledání toho pravého", humorných "memoárů" jedné běžné dívky dnešní doby. Dočtete se o její snaze uplatnit se, o znechucených ambicích i o hledání lásky a stesku a beznaději, přečtete o její schopnosti životní problémy s humorem a optimismem. Pro další ukázkové informace stačí si kliknout na níže uvedenou knihu... Přijemné přečtení a věřím, že následující otázky nebudou věcné :-))

SOUTAŠŤNÍ OTÁZKY a jeden úkol: 1) Ve které kapitole se píše o tom, že "Bez lásky o sexu by sex snad ani nebyl sexem." 2) Jak se jmenují její tři kamarádi z gymplu? úkol: připište jednu anekdotu na téma manželství - láska - partnerství UPOZORNĚNÍ: Soutěž trvá do 31. 3. 2008. Prosím, své odpovědi pošlete na adresu redakce - zavináč - kudlanka.cz díky, d@niela